

Судије без покрића

Читав низ правно-политичких акробација и потеза у циљу решавања спорног реизбора судија и тужилаца ставља ВСС под сумњу да је и сам поступао несавесно и одлуке прилагођавао политичким интересима

СЛОБОДАН ИКОНИЋ

Уместо судија које су деведесетих година крале гласове, данас имамо скандалозну реформу правосуђа. Ревизија која је требало да исправи кршење права која су угрозила уставни поредак земље, претворила се у фарсу и трку са временом да се до промене владе задржи и зацементира све што је реизбором урађено. Ту се најмање мислило на судије који су се волшебно нашли у позицији Кафкиног Јозефа К., у процесу који их је учинио несигурним, без обзира да ли она потиче од незадовољства или захвалности за стечени статус.

Високи савет судства је 30. маја завршио поступак преиспитивања својих одлука о реизбору судија, а како се и претпостављало раније, већина судија није враћена на посао. Од 20. јула 2011, када је почео поступак преиспитивања, до 30. маја 2012, када је донета последња одлука поводом приговора, ВСС је од 752 приговора усвојио 98, одбио 630, шест није ни разматрао, а у 11 случајева констатовао да су подносиоци приговора остварили услове за пензију...

Некако уочи окончања ових поступака ревизија, судија Слободан Францикић, председник Окружног суда у Неготину, извршио је самоубиство и у опроштајном писму поменуо реизбор и „успешну“ реформу правосуђа. Говорећи о овом случају, председница Друштва судија Србије Драгана Бољевић, и сама неизабрана, предочава да је сада покојни судија доказао да је његов нереизбор био неоснован и да за то постоје докази: допис ВСС-у да је предлог

његове друге комисије био да се он врати на судијску функцију и одлука која му је касније достављена, у којој се такође наводи да је био такав предлог.

БРУТАЛНО Сматрајући да је доказао грубу грешку која је направљена у његовом случају, судија Францикић је са великом надом очекивао да буде враћен тамо одакле је брутално и неосновано отеран пре две године. Онда му је стигла супротна одлука. ВСС је потврдио своју претходну одлуку о разрешењу, упркос предлогу сопствене комисије да је поништи. Две године пошто није реизабран ВСС је измислио нови разлог – недостојност. Она се огледала у томе што је веће којем је председавао судија Францикић, на предлог јавног тужиоца, укинуло притвор румунској држављанки окривљеној за тешко дело против безбедности саобраћаја са смртним исходом. Десило се да окривљена побегне и то је судију Францикића учинило „недостојним“.

Константин Митић Вранкић, новоизабрани председник Управног одбора Друштва судија, запитао је зашто нова чињеница о недостојности судији Францикићу није била предочена у поступку ревизије, али и како је ВСС дошао до ње. „ВСС није другостепени суд да цени одлуку коју је судија донео. Чак и да је судија Францикић гласао за одлуку о пуштању румунске држављанке на слободу и да је она неправилна и незаконита, то не може да буде основ за тврдње да је неко недостојан“, тврди Митић Вранкић. О „случају Францикић“ Друштво судија Србије обавестило је струковна удружења широм Европе.

Овај случај можда најбоље говори о раду ВСС иако се у њиховом саопштењу наводи да је поступак преиспитивања спроведен јавно с обзиром на то да су рочиштима присуствовали представници Европске комисије, ОЕБС-а, медији и

ПАЛАТА ПРАВДЕ:
НИКО У СРПСКИМ
СУДОВИМА НИЈЕ
СИГУРАН ЗА
РАДНО МЕСТО

